

Obsah

Úvod

Co za tím je? 7

ČÁST PRVNÍ

Kdo to ležel v jesličkách?

První kapitola: Kdo si ten chlápek myslí, že je? 13

Druhá kapitola: Nebyl Ježíš šílenec? 23

Třetí kapitola: Mesiáš. Mohl by to být Ježíš? 31

ČÁST DRUHÁ

Mluvili jeho přátelé pravdu?

Čtvrtá kapitola: Nevěř všemu, co si přečteš 41

Pátá kapitola: Spiknutí! 47

ČÁST TŘETÍ

Může mrtvý člověk zase ožít?

Šestá kapitola: Vzkříšení z mrtvých? 55

Sedmá kapitola: Tělo na kříži 61

Osmá kapitola: Další Ježíšova dobrodružství 69

Kdo si ten chlāpek myslí, že je?

Víš, že je na Měsíci život?

No počkej, čemu se směješ?

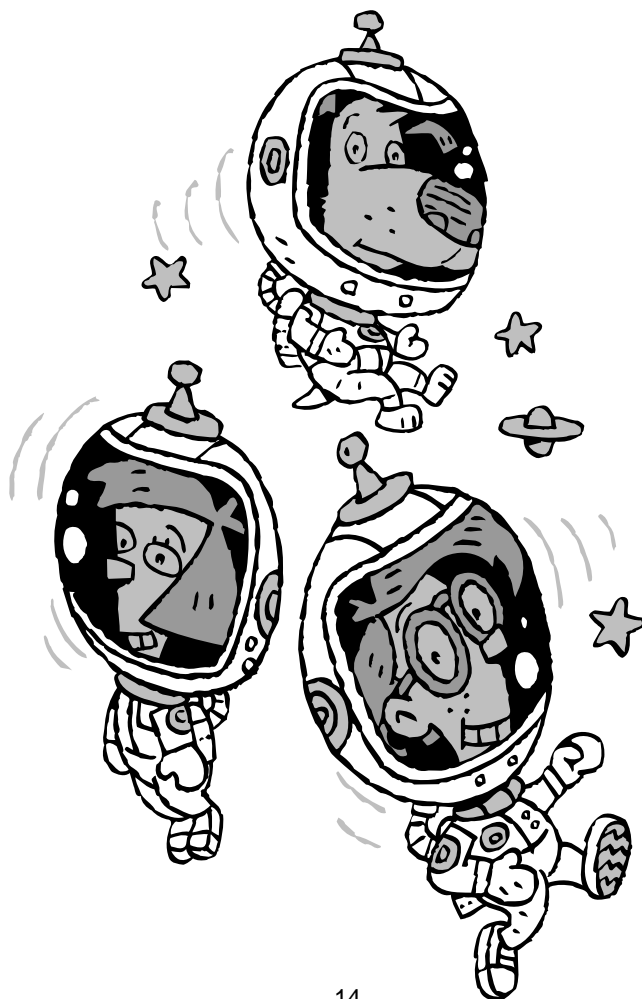
V roce 1835 otiskli v novinách *New York Sun* celou sérii článků, které tvrdily, že na Měsíci byl objeven život. Slavný vědec John Herschel prý vymyslel opravdu účinný nový dalekohled, a když se díval skrz jeho čočku, viděl, co se přesně na povrchu Měsíce děje. Údajně tam zahlédl bizona, kozy, jednorožce, a dokonce i okřídlené bytosti podobné lidem, které stavěly chrámy!

Vypadalo to, že by se na Měsíci daly strávit skvělé prázdniny! Jsou tam prý pláže, oceány i lesy. Až by sis vyšel za svitu Země na procházku, bylo by rozhodně na co koukat.

Některé lidi to vážně nadchlo. Jenže když se někdo začal vyptávat samotného Johna Herschela, všechno prasklo jako mýdlová bublina. John Herschel prohlásil, že žádný nový

dalekohled nemá, že nemá ponětí, jak to na Měsíci vypadá, a že ho celý výmysl skvěle pobavil.

Dnes říkáme podobným historkám „novinářská kachna“. Jedná se o vymyšlenou zprávu, která má vzbudit pozornost. Noviny *Sun* začaly být díky tomu bláznivému výmyslu velmi oblíbené, i když už všichni věděli, jak to doopravdy je. Ale plyne z toho jedno poučení – že nemáš věřit všemu, co si přečteš. Až uslyšíš, jak někdo tvrdí něco fantastického, zjisti si sám, jestli je to pravda. Ověř si, co za tou zprávou stojí.

A tenhle dobrý nápad se týká i této knížky. Co takhle zjistit, jestli je příběh o Ježíši pravda? Vždyť tu jde rozhodně o víc než o kozy na Měsíci. Někteří lidé mají za to, že Ježíš byl prostě sympáťák, který učil lidi, jak mají žít podle zlatého pravidla a podobných věcí – prostě jen normální chlápek. Jiní jsou toho názoru, že vůbec nikdy neexistoval. Další se domnívají, že byl něco víc než „obyčejný člověk“. Tvrdí, že to byl Boží Syn a že bychom ho měli mít rádi a řídit se jeho příkladem ve všem, co děláme.

Zlaté pravidlo – umění jednat s druhými tak, jak bychom chtěli, aby oni jednali s námi.

Ty názory se od sebe pěkně liší, co? Musíš se sám rozhodnout, co si budeš o Ježíši myslet. Můžeš vzít v úvahu několik věcí. Za prvé, co říkal samotný Ježíš? Nebyl to blázen nebo lhář? A kolik najdeme důkazů na podporu toho, co o něm lidé tvrdí? Téměř všechny základní myšlenky křesťanství pocházejí z Bible. Jak ale poznáš, jestli jsou ty biblické příběhy pravdivé? A nakonec je tu ještě poslední záležitost: Ježíš prý vstal z mrtvých. To je rozhodně to nejzávažnější tvrzení, které kdo může o Ježíši prohlásit.

Co ten člověk sám o sobě říkal?

Většina našich informací o Ježíši pochází z jedné a té samé knihy, z Bible. Je pravda, že historikové objevili o Ježíši víc než sto dalších faktů i v jiných starověkých spisech. Bible je ale stále tím nejuplnějším zdrojem informací. A tak je

důležité zjistit, jestli jí můžeme věřit. Co když ta kniha nemá pravdu? Pokud někdo prokáže, že je Bible nepravdivá, hodně to zpochybní i samotného Ježíše. O několik stránek dál tuhle otázku prozkoumáme trochu víc. Prozatím se podívej na to, co se v Bibli o Ježíši píše. Prostě si zjisti, co vlastně říkal on sám.

Historik – člověk, který toho hodně ví o minulosti. Historikové našli fakta o Ježíši i v jiných spisech než v Bibli, například v dílech Flavia Josefa a Plinia mladšího.

Všechny příběhy o Ježíši najdeme v Novém zákoně, ve čtyřech životopisech, kterým se říká „evangelia“ (knihy o dobré zprávě). Jedno evangelium se jmenuje Janovo. Poslechni si, co se tam o Ježíši píše. Říká se mu tady „Slovo“.

Na počátku bylo Slovo, to Slovo bylo u Boha, to Slovo bylo Bůh. To bylo na počátku u Boha. Všechno povstalo skrze ně a bez něho nepovstalo nic, co jest... A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi. Spatřili jsme jeho slávu, slávu, jakou má od Otce jednorozený Syn, plný milosti a pravdy.

Jan 1,1-3 a 14

Stop! Počkat! „Slovo“? Ale tady není ani *slovo* z Ježíšových úst! Akorát ho tu někdo jiný vychvaluje do nebe. Jestli je ale Ježíš něčím výjimečný, měli bychom to slyšet z jeho *vlastních* úst. Jinak to bude vypadat, že o něm lidé tvrdí něco, co si on sám o sobě nikdy nemyslel.

Pochopitelně že si Ježíš při svém putování po zemi neříkal „Slovo“ nebo „Jednorozený“. Tak se podívejme do nejdelšího evangelia, co se mu říká Matoušovo. Je v něm spousta výroků, jejichž autorem je sám Ježíš, takže čti dál.

Tak třeba místo, které jde přímo k věci. Ježíš se ptá svých přátel: „A za koho mě pokládáte vy?“ Jeho přítel Petr odpoví, že Ježíš je „Kristus, Syn živého Boha“. (SNC) A je to tu zase. Tyhle lidi prostě nikdy nejdou pro velká slova daleko.

Jenže Ježíše to *vůbec* neuvedlo do rozpaků! Ani trochu. Zdá se, že ho Petrova slova velice potěšila, a reaguje slovy: „... protože ti to nezjevilo tělo a krev, ale můj Otec v nebesích.“ (Matouš 16,15-17) Hmm.

A co víc, v Janově evangeliu, z kterého už jsme jednou citovali, se vede na stejné téma další rozhovor. Někdo tam Ježíše žádá: „Jsi-li Mesiáš, řekni nám to otevřeně!“ (Ano, *prosím!*) A Ježíš odpověděl: „Já a Otec jsme jedno.“

Je to přímo v 10. kapitole Janova evangelia, v 24. a 30. verši. Když si to přečteš trochu pozorněji, zjistíš, že taková odpověď dokáže dostat člověka do pořádné šlamastyky, protože muži kolem Ježíše začali okamžitě sbírat kameny a chtěli je po něm začít házet. Prohlásili: „Jsi člověk a tvrdíš, že jsi Bůh.“ (33. verš)

Až uvidím, uvěřím

Takže Bible nám říká, že podle Ježíše jsou on a Otec jedno – ať už to znamená, co chce. Pořád si ještě nejsi jistý, jak to všechno je? Je těžké věřit tvrzení někoho jiného. A představ si, že o několik stránek dál se setkáš s